

«Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας»

• Χρονικὰ • Ποιμαντικὲς Δραστηριότητες •
• Ἐκδηλώσεις • Συνάξεις • Ὁμιλίες •
• Κηρύγματα • Πανηγύρεις • Προσκυνήματα •
• Κοινωνικὴ Διακονία • Ἐκδόσεις •

■ «Πάντων τὸ τέλος ἤγγικεν...»

Ἱερὰ Ἀγρυπνία

ἐπὶ τῇ δεκάτῃ ἑνάτῃ Ἐπετείῳ τῆς Ἀρχιερατικῆς Διακονίας τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας

6η Ὀκτωβρίου 2026 ἐκ. ἡμ.

Τὴν Δευτέραν, 6ην Ὀκτωβρίου 2026 ἐκ. ἡμ., ἑωρτάσθηκε ἡ † *Σύναξις τῆς ἱερᾶς Εἰκόνος τῆς Θεοτόκου «Ὦ Πανύμνητε Μῆτερ»* καὶ ἡ † *Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ.*

Τὴν ἡμέρα αὐτὴ συμπίπτει καὶ ἡ δεκάτη ἑνάτη (19η) Ἐπέτειος τῆς Χειροτονίας εἰς Ἐπίσκοπον τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας Ὡρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ (6.10.2007).

Ἐτελέσθη εἰδικὴ *Ἀγρυπνία Δοξολογίας καὶ Εὐχαριστίας,* στὴν πάντοτε φιλόξενη Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν.

Προΐστατο ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας. Συμμετεῖχαν δὲ οἱ Αἰδεσιμ. π. Ἄγγελος Μουρλᾶς, π. Κωνσταντῖνος Σωτηριάδης καὶ π. Ἀπόστολος Φύκιας, ὁ Ἱεροδιάκονος Γαβριὴλ Ἁγιοκυπριανίτης, ὡς καὶ δύο εὐλαβεῖς Ὑποδιάκονοι.

Στὴν πολὺ κατανυκτικὴ Ἀγρυπνία ἐψάλη εἰδικὴ πλήρης Ἀσματικὴ Ἀκολουθία, σύνθετος, πρὸς τὴν *Πανύμνητον* Παναγία μας καὶ πρὸς τὸν Ἅγιο ἔνδοξο Ἀπόστολο Θωμᾶ, ποίημα καὶ δέησις τοῦ Σεβασμ. Ποιμένος μας.

Οἱ πλεῖστοι τῶν πιστῶν ἐκοινώνησαν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ μας.

* * *

Στὴν *Ὁμιλία* του, πρὸ τοῦ «Δι᾽ εὐχῶν...», ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμένας μας

• *ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνη του πρὸς τὸ Κύριό μας γιὰ τὸ δῶρο τῆς Ἀγρυπνίας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἔχουμε τὴν δυνατότητα νὰ βιώσουμε μὲ ἰδιαίτερη ἔμφασι τὸ Μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως καλούμεθα: «Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως, καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα».*

Διὰ τῆς Λειτουργίας, καὶ ἰδίως τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, φανερώνεται ἡ Ἐκκλησία: ὁ Χριστὸς ἐν μέσῳ ἡμῶν καὶ ἐμεῖς, γύρω ἀπὸ τὸν Θρόνο Του, τὸ φρικτὸ Θυσιαστήριο, ἓν σῶμα, μία ψυχή, μαζὶ μὲ τὶς Οὐράνιες Δυνάμεις, οἱ ὁποῖες κατακλύζουν τὸν χῶρο, δοξολογοῦσαι τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. Προγευόμεθα δηλαδὴ τὸ βίωμα τῆς οὐρανίου πραγματικότητος...

Ἐν συνεχείᾳ, ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνη του γιὰ τὸν Ἀείμνηστὸν Γέροντα μας Μητροπολίτη Κυπριανό,

• *ὁ Ὁποῖος μᾶς δίδαξε πῶς νὰ ἑτοιμαζώμεθα γιὰ τὴν ἕνωσι μας μὲ τὸν Χριστό μας, μὲ τὴν ὑπακοή, τὴν ταπείνωσι καὶ τὴν ἁγνότητα καρδιᾶς, ψυχῆς καὶ σώματος, ὥστε νὰ ἀξιωθῶμεν τοῦ χαρίσματος τῆς Ἀγάπης.*

Δέκα ἐννέα ἔτη συμπληρώθηκαν ἀπὸ τότε ποὺ μᾶς ἀνατέθηκε ἡ Διακονία τοῦ Ἐπισκόπου. Ὑποταχθήκαμε στὸ Θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ ἀναλάβαμε μία εὐθύνη τεράστια, ἡ ὁποία μόνο μὲ τὶς εὐχὲς τοῦ Ἀειμνήστου Πατρὸς ἡμῶν καὶ τοῦ σεβαστοῦ Γέροντός μας, ὡς καὶ τὶς πρεσβεῖες τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ ἦταν δυνατὸν νὰ ἐπωμισθοῦμε.

Ζητῶ συγγνώμην γιὰ τὰ λάθη μου καὶ εὐχαριστῶ γιὰ τὰ θαύματα, τὰ ὁποῖα εἴδαμε καὶ βλέπουμε ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια, ἐλπίζων στὶς προσευχές Σας γιὰ νὰ συνεχίζουμε...

Εὐχαριστοῦμε τὸν Κύριόν μας, διότι παρὰ τὰ λάθη, μᾶς ἐπισκέπτεται, ἀνανεώνει τὸν ζῆλο μας νὰ προσφέρουμε, μᾶς δίνει δυνάμεις σωματικὲς καὶ πνευματικές.

*Ἰδιαιτέρως εὐχαριστοῦμε τὸν Κύριόν μας γι᾽ αὐτὸ τὸ ὁποῖο διδαχθήκαμε καὶ διδασκόμεθα ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια, καὶ προσπαθοῦμε νὰ μεταδίδουμε στὸ μικρό μας ποίμνιο: αὐτὸ τὸ ὁποῖο ἀκούσαμε σήμερα ἀπὸ τὸν Ἀπόστολο Πέτρο, ὁ ὁποῖος ἀπευθυνόμενος στὸ πρωτοχριστιανικὸ ποίμνιό του, κάνει μία πολὺ βαθειὰ ἀναφορά: «**Πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικεν. Σωφρονίσατε οὖν καὶ***

νήψατε εἰς προσευχάς» *(Α΄ Πέτρου δ΄ 7).* **Η** *ἐσχατολογικὴ προσδοκία ἂς μᾶς τηρῆ σὲ κατάστασι ἐγρηγόρσεως, μετανοίας, ἐλπίδος...*

Ὁ *Χριστός μας συναγωνιᾶ μὲ τὸν καθένα μας, ὅταν εὑρίσκεται στὴν δική του Γεθσημανῆ... Ἂς εἴμεθα καὶ ἐμεῖς συμπαραστάτες στὴν ἀγωνία, στὴν θλῖψι τοῦ Ἀδελφοῦ μας, ἂς γινώμεθα οἰκτίρμονες, διὰ νὰ μᾶς δώση τὸ χάρισμα τῆς Ἀγάπης, ὄχι ὡς συναίσθημα, ἀλλὰ ὡς Χάρισμα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὁποῖο γεμίζει τὴν καρδία μας μὲ Εὐσπλαγχνία πρὸς ὅλους.*

Ἂς προσπίπτομεν λοιπὸν σήμερα στὶς ἁγίες Εἰκόνες τῆς Πανυμνήτου Μητρὸς καὶ τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ, κάνοντες μία μυστικὴ ὑπόσχεσι, νὰ βιώνουμε ὅτι «πάντων τὸ τέλος ἤγγικεν» καὶ σωφρονοῦντες νὰ ἑτοιμαζώμεθα... Ἂς ἀδειάσουμε κάθε ἡμέρα λίγο περισσότερο ἀπὸ τὸν ἑαυτόν μας, μὲ τὴν αὐταπάρνησι, ὥστε νὰ γεμίσουμε ὅλο καὶ περισσότερο ἀπὸ τὴν Χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ νὰ μᾶς δοθοῦν «σπλάγχνα οἰκτιρμῶν»...

* * *

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἱερᾶς Ἀγρυπνίας, ἔλαβαν ἅπαντες τὴν εὐλογία τοῦ πολυσεβάστου Ποιμένα μας, μαζὶ μὲ ἕνα ***Ἀναμνηστικό.***

Στὴν σύντομη δεξίωσι στὸ Ἀρχονταρίκι τῆς Μονῆς, ἀφοῦ συνέψαλαν ἅπαντες οἱ παρευρισκόμενοι τὸ *«Πολυχρόνιον...»* πρὸς τὸν πολυσέβαστο Ποιμενάρχη μας, ὁ Ἱεροδιάκονος Γαβριήλ, ἐκ μέρους τῶν Μοναστικῶν Ἀδελφοτήτων καὶ τῶν Λαϊκῶν, εὐχήθηκε τὸν Σεβασμ. Ποιμένα μας. **Π**ροσέφερε δὲ καὶ μία Εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἐκ μέρους τοῦ Ἐργαστηρίου Ἁγιογραφίας.

Ὁ δὲ πολυσέβαστος Ποιμενάρχης μας εὐχαρίστησε ἅπαντας γιὰ τὶς προσευχές τους καὶ τὴν ἀγάπη τους, εὐχηθεὶς νὰ συνεχίσουμε συμπορευόμενοι πρὸς τὴν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν... **Ἀ**ναφέρθηκε ἰδιαιτέρως εἰς ὅσους προσφέρουν τὴν βοήθειά τους γιὰ τὸ ποιμαντικὸ ἔργο τῆς Μητροπόλεώς μας.

Τέλος, ἐψάλη τὸ «*Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν*»...

† Γ.Ἰ.Μ.